

PIM PARDOES

Han Berghs

PIM PARDOES

en de vrienden van JONGvoorGROEN

Illustraties Chrys Steegmans

Inhoud

Voorwoord	3
1. Marianne van Diemen	5
2. Een sombere boodschap	11
3. Het stappenplan	15
4. Langs de Maas	21
5. Betrapt	26
6. Kan het niet wat sneller?	31
7. Een video-pamflet in de maak	36
8. Een bericht van de gemeente	41
9. Een muzikaal trio	45
10. Waar staan we nu?	49
11. Chief Seattle	53
12. De beweging komt op gang	57
13. Bij de gemeente	63
14. Sjoen ouge	69
15. Hoe het verder gaat	76
Over de auteur en de illustrator	78
Colofon	79

Voorwoord

Als er één ding is wat mij in deze tijd heel blij maakt, is het de positieve instelling en de energie die er van de jeugd uitgaat. De meeste kinderen en jongeren van nu hebben principes, ideeën, zijn onbevangen en energiek. In dit jeugdboek beschrijf ik de initiatieven van een vriendenclub om een beweging te starten die de wereld groener moet maken. Via degelijk bronnenonderzoek en de nodige flair bereiken ze, dat de beweging JONGvoorGROEN ook bij volwassenen aanslaat.

Zelf ben ik door het onderwerp gegrepen mede door mijn gesprekken met Chrys Steegmans, kunstenaar en natuur ambassadeur, die ook de mooie illustraties van het boek heeft gemaakt.

Stiekem hoop ik natuurlijk dat meerdere jongeren zich door dit boek laten inspireren en aan de gang gaan om hun eigen toekomst en die van een leefbare aarde veilig te stellen.

Han Berghs

1. Marianne van Diemen

'En nou is het genoeg!' brult Pim Pardoes.

Hij is op zijn tafeltje gaan staan en zwaait met zijn armen wild op en neer. De klas is ineens stil. De meester stamelt iets van:

'Wat doe jij nou?'

Wat is er aan de hand? De meester van groep acht heeft een mevrouw uitgenodigd om iets te komen vertellen over de schadelijke gevolgen van overbevolking. Om haar verhaal wat sterker te maken, heeft ze speciaal voor de gelegenheid zichzelf een beetje versierd:

Op haar hoofd heeft ze een muts. Ze heeft daarop een krans van wortels genaaid, met het groen er nog aan. Haar jurk zit vol met geborduurde vlinders en andere insecten. De kinderen liggen in een deuk van het lachen.

'Kijk, ze heeft een wortelkop, ha, ha!'

'Het is nog geen carnaval hoor!'

'Pas op! Dadelijk vliegt die vlinderjurk nog weg! Ha, ha!'

De meester schaamt zich voor het gedrag van zijn leerlingen, maar hij krijgt de kinderen niet stil.

'Ja, de jeugd van tegenwoordig hè?' zegt hij tegen de mevrouw.

Pim Pardoes kan het niet langer aanzien.

'En nou is het genoeg! Laat die mevrouw haar verhaal vertellen.

Misschien kunnen we hier eindelijk echt iets leren...'

Het wordt stil in de klas.

Pim gaat weer achter zijn tafeltje zitten. De mevrouw zet haar muts af en zegt:

'Dank je. Ik zal het kort houden. Jullie zitten nu in groep acht en hebben het natuurlijk heel druk met toetsen en ook met de keuze voor een bepaald soort onderwijs na de Basisschool. Daarom zal ik voor jullie alleen een aantal feiten opsommen. Het enige wat jullie moeten doen, is nadenken over wat dat allemaal voor jullie kan betekenen, als we twintig jaar verder zijn. Overigens, ik heet Marianne van Diemen.'

Mevrouw van Diemen projecteert een dia op het smart-board. Langzaam en nadrukkelijk leest ze voor wat er staat.

- Bevolkingsgroei:
  - Er leven nu ongeveer 8 miljard mensen op aarde;
  - Jaarlijks komen er 83 miljoen mensen bij;
  - Elke dag komen er ongeveer 227.000 mensen bij.¹
- Er zijn nu al ongeveer 900 miljoen ondervoede mensen op aarde.
- 800 miljoen mensen hebben geen veilig drinkwater.

Daarna projecteert ze een tweede dia:

- Een miljoen planten en diersoorten worden met uitsterven bedreigd.
- Bijna zeshonderd plantensoorten zijn de afgelopen 250 jaar door toedoen van de mens verdwenen.
- De mens vernietigt zijn eigen leefomgeving.
- De ecosystemen waarvan de mens en alle andere soorten afhankelijk zijn, gaan steeds harder achteruit.
- Al ons eten is direct of indirect afkomstig of afhankelijk van planten.
- Als er geen planten meer zijn, hebben we geen katoen meer om kleren te maken, geen hout meer voor de bouw en geen zuurstof om te leven.

---

¹ Zie ook: 'De club van 10 Miljoen' www.overpopulationawareness.org

Tot slot laat Marianne van Diemen nog een derde dia zien:

- We ondergraven de fundamenten van onze economie, ons voortbestaan, de voedselveiligheid, onze gezondheid en de kwaliteit van het leven wereldwijd.
- Over enkele tientallen jaren heeft de mens op aarde geen leven meer.
- Tenzij...

Na het lezen van het laatste woord zet ze haar wortelmuts weer op en zegt:

'Dus, wat betekent dit allemaal voor jullie, nu en over twintig jaar? Het is jullie toekomst hoor. Wij...,' en ze kijkt daarbij naar de meester, 'wij zijn al een tijdje met onze toekomst bezig. Ik wens jullie verder een prettige dag,' en ze vertrekt.

De meester haast zich om de deur voor Marianne van Diemen open te houden:

'Bedankt!' zegt hij en meteen daarna tegen de klas:

'Oké mensen, over tot de orde van de dag,' en hij deelt aan alle leerlingen een oefentoets rekenen uit.

Pim Pardoës zegt:

'Meester, moeten we het niet nog even hebben over wat mevrouw van Diemen zojuist heeft verteld? We moesten daar toch over nadenken?'

'Nadenken, doe je maar in je eigen tijd! We gaan nu de oefentoets rekenen maken. Jij wilt toch ook naar een behoorlijke school straks of loop je liever met een bos wortels op je kop?'

Alle kinderen beginnen te lachen. Pim Pardoës is kwaad, maar houdt zijn mond.

Het is altijd hetzelfde, denkt hij, de zogenaamd volwassen mensen zijn kortzichtig en kijken alleen naar de buitenkant. Natuurlijk, die Marianne van Diemen zag er heel raar uit. In plaats van haar verhaal sterker te maken, heeft ze zichzelf belachelijk gemaakt en daarmee ook haar

boodschap. Dan maar gaan rekenen. Er zit niets anders op. Gelukkig heb ik daar geen moeite mee.

Na school gaat Pim naar huis. Het is nog vroeg in de middag en er is niemand thuis. Hij staat voor het raam in de voorkamer en staart naar buiten. Door zijn hoofd gaat, wat vandaag allemaal op school is gebeurd. Dan ziet hij Juulke thuiskomen, zijn vriendinnetje, dat schuin tegenover hem woont. Hij klopt op het raam en wenkt haar om even te komen.

Pim en Juulke kennen elkaar al hun hele leven. Ze hebben altijd met elkaar opgetrokken, van toen ze nog heel klein waren tot nu.

Pim laat Juulke binnen en hij vertelt het verhaal van Marianne van Diemen.

Juulke zegt:

'Bij ons op school is een tijd geleden ook iemand geweest die vertelde over het milieu en zo. Het gaat echt niet goed met de aarde, maar wat kunnen wij daaraan doen?'

'Niet zoveel, tenzij...'

'Wat tenzij?' vraagt Juulke.

'Tenzij we het groot aanpakken,' zegt Pim.

'Waar denk je aan?'

'We moeten op een of andere manier de mensen in beweging krijgen. Kom, we gaan even bij Fons langs, misschien dat hij ideeën heeft.'

Fons is een vriend van Pim en Juulke. Hij is een paar jaar geleden in de straat komen wonen en hij is even oud als Pim en Juulke.

Fons heeft naar het verhaal van Pim geluisterd en zegt:

'Ik ben het helemaal met je eens. We zouden de mensen in beweging moeten krijgen om de aarde te redden. Er zijn al een heleboel organisaties die zich druk maken over de aarde, maar de meeste mensen gaan toch gewoon door met te leven hoe ze leven. Ik weet ook niet goed wat wij nog zouden kunnen doen.'

'Nou, ik denk dat er toch wel mogelijkheden zijn,' zegt Juulke, 'neem Pim bijvoorbeeld, of wij drie. Dat we nu bij elkaar zitten en het erover hebben, komt, omdat we in beweging zijn gezet door Pim. En hij weer door die mevrouw van Diemen.'